

Det kan jeg godt forstå hr. Peter Skaarup ikke svarer på, for det ser ikke pænt ud.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Én ting er, at vi har at gøre med en ikkeeksisterende tekst, en anden ting er, at hr. Skaarup så ikke engang kan læse den ikkeeksisterende tekst, for han tillægger Enhedslisten og SF at være medunderskrivere af noget, som vi overhovedet ikke er medunderskrivere af, men som kun Socialdemokratiet og De Radikale har indleveret som en fuldstændig uforpligtende tekst, der bare skulle lette behandlingen, såfremt man nåede frem til det efter diskussionen.

Det bliver jeg også nødt til at knytte en bemærkning til. Jeg er fuldstændig enig med hr. Jann Sjursen, og jeg bliver nødt til at sige, at det i hvert fald fra Enhedslistens side er sidste gang vi bidrager til, at udvalgsbehandlingen på nogen måde kan gå lidt lettere.

Det er fuldstændig uacceptabelt. Vi kan ikke leve med, at vi bliver bedt om at aflevere et bidrag i fortrolighed for at lette arbejdsgangen og på direkte forespørgsel får at vide, at det selvfølgelig ikke binder. Derefter bliver det fremlagt, så vi ikke kan inddrage diskussionen i behandlingen af det endelige udkast, vi ville fremlægge.

Om ikke andet er der kommet det ud af det, at vi i hvert fald fra Enhedslistens side – jeg tror, der er andre partier, der vil drage den samme konklusion – under ingen omstændigheder på noget plan fremover vil bidrage til at lette udvalgsbehandlingen, når det bliver brugt på den måde.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Der kan jeg sige til hr. Søren Søndergaard, at Enhedslisten jo selv må bestemme, hvordan de håndterer udvalgsbehandlingen. Det, der står tilbage for os, er, at vi her har en debat, hvor vi forelægger, at der er nogle partier, som ønsker at vedtage det forslag fra SF, der udsætter behandlingen af at give 350 mio. kr. til ofrene, til dem, der er kommet i klemme på grund af krigen i Irak. Det er det, der står tilbage, og det kan undre.

Så kommer man med alle mulige tekniske forklaringer om, at man ønsker opdeling af det i to aktstykker, og man vil nok godt stemme for den humanitære bistand, men man vil ikke stemme for genopbygningsbistanden osv. osv. Der er alle mulige søforklaringer. Men det, der i

hvert fald står tilbage, er både sagt på talerstolen her i dag, og det er også skrevet i det udkast til betænkningforslag, som man har lavet, og som jeg da går ud fra at folketingsmedlemmer selv udarbejder og selv sikrer er partiets holdning.

Det kan så godt være, det er lidt foreløbigt, og at man i forbindelse med en debat som den her måske trækker lidt i land eller ændrer lidt ved det. Jeg kan forstå på Socialdemokraterne, at de er blevet lidt klogere af debatten, og at de nok vil ændre lidt i deres betænkningbidrag.

Det vil jeg da også håbe, for jeg synes, at det, man skriver, er meget, meget ulogisk.

Kl. 17.05

Så vil jeg sige til hr. Søren Søndergaard: Jamen jeg læste faktisk præcist op, hvad Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre lagde vægt på, og det var, at man vil afvente forskellige behovsanalyser. Man kan ikke færdiggøre tingene, før krigshandlingerne er overstået. Det vil Enhedslisten og SF så ikke. De skriver ikke det ned. Og det er så op til Enhedslisten og SF.

Men det, der i hvert fald står tilbage, er, at Det Radikale Venstre og Socialdemokraterne, medmindre man ændrer de her ord, ikke vil færdiggøre tingene, før man har nogle nye behovsanalyser. Og der kan jo gå lang tid, før vi har sådanne behovsanalyser.

Så vil jeg sige generelt, at vi grundlæggende er tilhængere af, at man giver bistand til folk i nød; folk, der er truet af krig og ulykke. Og der kan ikke være nogen, der er i tvivl om, at de mennesker, der har været martret af Saddam Hussein, og nu er i en krig, er i ulykke, og de skal have hjælp. Derfor skal vi selvfølgelig hurtigst muligt give de 350 mio. kr. og måske flere penge senere til at hjælpe de mennesker.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg er ikke sikker på, at der kommer så meget ud af at diskutere med hr. Peter Skaarup, hvis forhold til substans vi jo også fik afsløret ved førstebehandlingen af beslutningsforslaget om at indsætte danske styrker, hvor hr. Peter Skaarup jo fuldstændig fordrejede den norske regeringsleders holdning til spørgsmålet. Det stod vist klart for enhver på det tidspunkt, hvad hr. Peter Skaarups forhold til sandheden var i den sammenhæng. Men ikke desto mindre skal jeg prøve at gøre forsøget.

Vil hr. Peter Skaarup ikke allerførst bekræfte, at en opsplitning af et aktstykke i to vel tager et sted mellem 20 og 30 minutter at gøre teknisk.